

რედაქცია

გადაიწიეს პრინციპული... რედაქციის სახელი...
ხელის-მოწერა
მისამართი: თბილისი, დროშის ქუჩა, რედაქციაში.
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე

დროშა

უანი განცხადებისა
დღის განმავლობაში, ანუ 1 კვირა, ანუ 1 თვე...
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე
სადაც დასაწყისი (გერმანიის) წიგნის მადლობა. გადგე

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

ტფილისის მხარის წინამძღოელი უძორჩილესად სთხოვს ამ მხარის თავად-ახნაურთა წარუდგინონ მას კენჭის-ურბი მონაწილეობის მიღე ისათვის საჭირო ქონებათა უფლების საბუთები და აგრეთვე მიბრძანდნენ იმის სახლში, ძველ და-მოქანსთან, 21 აბო მარტს, კვირას, დილის 10 საათზედ, როდესაც გაიხსნება ტფილისის მხარის თავად-ახნაურთა კრება.

ტელეგრაფი

კაბეზაბურღი, 9 მარტს. ინგლისი და რუსეთი თხზულებებს, რომ გერმანიის საქმის თანახმად ევროპის სახელმწიფოების კანგრესის მოხდეს; საფრანგეთის თანახმად კანგრესისა, მხალად გერმანიის წინააღმდეგა.
ქაქაქმა კანგრესამა წარუდგინა ღენ. სკაბუღეს თანაგრძობის ადრესი, რომელსედაც 34 წ კაცს აქვს ხელა მოწერილი.
ხელმწიფე ამჟინაცრამა ნება დათოა კერძო სახალხო თეატრის გამართვასე მოსკოვში და თანაგრძობის გამაუფრხადა ამ საქმეს. ამ თეატრის აშენება მოსკოვის ვაჭრებმა იკისრეს, საქმეების წაყვანა თეატრისა.

დროშების ფელტონი, 11 მარტი

მეძანა ხარი და ძველმზური ანგამი.
ამ ორი-სამი წლის წინათ გარდაიცვალა ერთი სამოც-და-ათის წლის მოხუცი, რომლის ცხოვრება სწორედ სანდუზაა.
როგორც მოგვხსენებთ, ერთი ბატონიდან მეორე ბატონის ხელში რომ კაცი გადაეა, დიდ დავი-დარბას გამოივლის.
ასეც მოუვიდა ჩვენ ქვეყანას. სანამ მოწვეული ბატონები ფეხს მაგრა მოიკიდებდნენ, აქაურმა დიდ-კაცობამ გაუსვა ხელი, სადაც კი თვალ-საჩინო ძირე მამულის პატრონები იყო, სულ თითონ მოინდომეს იმათი ჩაყლაპა, ბევრიც ჩაყლაპეს.
მანის ხეობაზეა მშენიერი სოფელი, რომელიც მაშინ ბ-ძებს ეკუთვნოდა. მართა დიდი გარის ქაცმა რომდენიმე კვირით სთხოვა ამ სოფლის ციხე-გალაფანი თავის სახლობის შესახებ. საუბედურათ, ეს რამდენიმე კვირა დღესაც არ გათავებულა, — მას-უკან სამოც წელიწადზე მეტია. ამის შემდეგ ბევრან მტრისა

სა — დამამტოვლ მწერლების სახლ-გადეობამ; მასანი ანის — დაახსოვს საკუთრივ სახალხო თეატრია.
შარველი ქარვანი რუსის საქმელათა ვაჭრის შონამაროვისა მივიძეგვში და ანა ვაჭრის კანშობისა.

კათილი იპოს თჳანი მოსვლა

ტფილისი, 10 მარტს.
შველას გვიხაროდა, ყველა თითქმის ულოცავდით ერთმანეთს, როდესაც ამ ექვსის თვის წინათ, პირველად გავრცელდა ჩვენში ხმა, რომ ძველსიის მთავარ-მმართველად თ. ღონ-ღუკოვ-პორსაკოვი ინიშნებოა.
რა იყო მიზეზი ამ ჩვენი სიხარულისა და კმაყოფილებისა?
მიზეზი იყო პირველი ის, რომ ბევრი იცნობდა ახალ მთავარ-მმართველს, როდესაც ის, თ. შორონ-ცოვის დროს აქ მსახურებდა; ბევრს გაგონილი და შეტყობილი ჰქონდა, რომ ის არის განათლებული, სამართლიანი და მიუღვამელი კაცი; რომ იმას უყვარს ჩვენი ქვეყანა. მეორე მიზეზიც ჩვენი სიხარულისა ის იყო, რომ ჩვენ ვიცოდით იმის მოქმედება ბოლგარიამში, სადაც ის რუსეთის მთავარ კამისარად იყო, სადაც მთელი ხალხის თანაგრძობა და სიყვარული დაიმსახურა; ვიცოდით იმის მოქმედება მოსკოვში, ღენერალ-ლუბერნატარობის დროს, როდესაც აგრეთვე არა-ნაკლები სიყვარული დაიმსახურა; გვიხაროდა იმიტომ, რომ ვფიქრობ-

სახლობა რამდენიმე კვირით და ბოლოს უფადოთ.

ახლა რიგი მიღვა ჩვენი მოხუცის მამულსაც. ბევრჯელ მიუვიდა მოციქულები ზემოხსენებული სიტყვებით, მაგრამ დიდ უარზედ იდგა. რაკი მოციქულებმა ვერა გაარიგეს-რა, რამდენიმე შეიარაღებული კაცით თვითონ დავსა თავსა. მოხუცი ძალიან მოხერხებული კაცი იყო. ღატყო თუ არა პირდაპირით ვერას გააწყობდა, შემდეგი ხერხი მოიგონა: მოციქულების შემწობით სახლში შეიპატოვა მოსალ პარაკებლათ. თვითონ იმას დაუწყო ღაპარაკი, ძმები დარიგა — მსლებლები დაეთოთ და აქეთ-იქით გაეგზვნათ; შემდეგ, ის რომ კარში გამოვიდოდა, შეცვიფრულიყვნენ და რისაც ღირსი იყო, ისე ემასინძლათ. ასეც აასრულეს: მოსახსახურებებს მოუხადეს მშენიერი ღინო, ძალზე დაათერეს, შეუცვიფდნენ ჩვენ დიდ ბატონს და იმდენი მირტყეს, მინამ მე და შენ მივემელებოდით, მკითხველო! ორიოდ ხანჯლის წვერიც ატაკეს სახსოვრათ.
ამ ნაირი პატივცემული გაისტუმრეს მოუწვეველი სტუმარი. მაგრამ რა გამოვიდა? მაი იმ დღეს, რა დღეც

დით: თუ იმისთანა აღვლევდის დროს ბოლგარიის ხალხის სიყვარული დაიმსახურა, თუ მოიგო გული მეგობრის განათლებულ ხალხისა, თუ მოიგო გული მოდესის არეულ ხალხისა ისიც ისეთ დროს, რომელიც მძიმე დროთ ითვლებოდა რუსეთში, თუ ამ ქვეყნებში დაიმსახურა მეტი, ვამბობდით ხალხის სიყვარული, ჩვენთვისაც კარგი იქნება, მაშინ ჩვენს ვულსაც მოიგებს,

შუესოება ბევრია ჩვენში, ბოროტ-მოქმედება საკმაო; სიმართლე ყოველ ნაბიჯზე იჩაგრება.

თუ ყველა ამას მიაკცია ყურადღება ახალმა მთავარ-მმართველმა, თუ უწესოების, ბოროტ-მოქმედების ამოფხვრას შეუდგა, თუ სამართლიანობის დამყარება მოინდომა — მეტი არა გვეჭირება-რა, — ის სრულს ჩვენს სიყვარულს დაიმსახურებს.

შველა ამას გარდა ერთი რამ არის კიდევ ჩვენში, რომლითაც ჩვენი ძველსიის სხვა ქვეყნებისაგან განიჩევა: ოთხი უმთავრეს ტომის ხალხი ვცხოვრებთ აქ — რუსები, მართლები, მათრები და სომხები. ოთხივე ქვემეგრდომი რუსეთისა. ოთხივე ერთგულნი. და თუ ოდესმე რომელთაშე ჩვენგანს წინააღმდეგობა გამოუჩინდა, მერწმუნეთ, რომ ეს წინააღმდეგობა რუსეთისა და იმის კანონების წინააღმდეგ არ ყოფილა, არამედ იმ უხეირო წესებისა, რომელნიც ჩვენში დამყარდნენ და იმ ცუდი

ამათ დაადგათ. მოხუცსა ჰყავდა ოთხი ძმა, ოთხივე ნაობახტში ჩამწყედეს. მს კიდევ არაფერი, უფრო შორსაც გასტუმრებით აშინებდა საწყალსა. თვითონ დავი-დარბას უნდებოდა, ოჯახი დარჩა უპატრონოთ. ოთხ ძმაში რომელიც უფრო ყოჩაღი იყო, იმის გამოხსნასა ცდილობდა. შველანი დარიგა, გამოძიების დროს ასესტქვით: მოსები შინ არ იყო, ტყეში იყო ხარის საძებნელათო. მაგრამ უბედურ კაცს ქვა აღმართში მოეწვეოა, ისე მოუვიდათ. მით ძმას ჰკითხეს: — როგორი იყო ხარო? — წითელიო, უპასუხა და გამოიყვანეს იქიდან. მეორემ უთხრა — შავიო. ასე გადარიეს ჩვენება.

მოხუცი კი გარეთ კარებში იდგა, ყველაფერს ტყობულობდა. რა ქნა, როგორ გასწოროს ჩვენება. როცა იმას ჰკითხეს: — რა ფერი იყო? — ბეჟანოა, უპასუხა.

აქ გაჩნდა თარჯიმნების თავი ცემა, მიხლა-მოხლა, მაგრამ ვერ გადათარგმნეს. ბოლოს ისეც თითონა სთქვა: — ბეჟანას იმას ვეძახეთ, რომლის ბალანიც ისეა ერთმანეთში არეული, ვერ გაარჩიეს კაცი — შავია თუ წითელი. გამოძიებელს ძალიან გაუ-

მოხელეებისა, რომელნიც ასე გამრავლებულნი არიან აქ და.

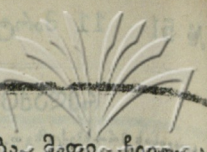
პრავის არ უნდა ავიწყდებოდეს ერთი უბრალო პსინოლოგიური კანონი: რაც უნდა გაუნათლებელი და ბარბაროსი იყოს კაცი, სიკეთისათვის ის თავის დღეში უკმაყოფილებას არ გამოაცხადებს; კაცს ბუნება ისეთია, რომ სიკეთისათვის ყოველთვის მადლიერია და კმაყოფილი იმისა, ვინც ეს სიკეთე მოუტანა.

„ — ძველსიის მიყვარლო! — სთქვა თურმე ახალმა მთავარ-მმართველმა, შემოსდგა თუ არა საქართველოში ფეხი. მა სიტყვები სრულს იმედს გვაძლევენ ჩვენ, რომ კეთილის გულით და სიკეთის მოტანის სურვილით მოპრძანდება ის ჩვენს ქვეყანაში. და ეს ამჯერობით ჩვენთვის საკმაოა. მინატროთ მხოლოდ, რომ იმან თვითონ თავის თვლით გავიცნოს ჩვენ, თვითონ შეიტყოს ყოველი გარემოება, ყოველი გაჭირება და საქროება თვის სამწრო ქვეყნისა.

მინატროთ, რომ ახალ მთავარ-მმართველის ხელში საკუთრივ ჩვენი, ბეჭდვის, საქმე უკეთესს მდგომარეობაში ჩაიარდნილიყვეს, ვინემ დღემდინ იყო; რომ მწერლობას უფრო მომეტებული უფლება მინიჭებოდეს საზოგადოების სამსახურისათვის, ყოველ გვარ ბოროტ-მოქმედების გამოაშკარებისა და კეთილი თესლის კვირდა. მაშინვე მოაყვანინა დრო შკა, ჩაისვა მოხუცი შიდა და წაივიდა ბეჟან-ხარის სანახავათ ოც-და-ათი ვერსის სიშორებზედ, სადაც ამათი სოფელი იყო ქალაქიდან. მართლა აპოვინა ვილასიც ბეჟან ხარი და დაუყენა წინ. გამოძიებელმა ათვარიელ-ჩათვარიელა, გაიცინა, მხარზედ ხელი დაჰკრა და უთხრა: — მი სტაროკ! ბალშიო მაშენიკო.“

მაშინვე უკან დაბრუნდა და გამოაშვებინა ის ძმა.

ამის შემდეგ ქვეყანა შესძრა და ნარჩენების განსათავისუფლებლად. მით დღეს სახლში ქალაღდებსა შინჯავდა, უცებ გაიღიმა, რაღაც წვერილი ჩაიღო ჯიბეში, შეგდა ცხენზე და გასწია ქალაქისკენ. ამ ხანებში ვილაც ბატონიშვილთაგანი ჩამოსულიყო, რომლის მამასაც ამ მოხუცის პაპისთვის მიეწერა ეს წერილი: „ჩემს სახლობას შემწეობა მიე, მიერითში ვადაჰყე დასახიზნათ. შხაში შიშიაო“. ბრძანება კი აესრულებინა, მაგრამ თავიც ზედ დაედო. შხაში ბატონიშვილებს დასაჭერათ დახვედროდნენ. ბატონები სხვა გზით გაესტუმრებინა, თითონ ლუქა-ლუქმა აეკუწათ. ბარემ ასი ვერსის სიშორიდან,

დათესისათვის, ვინემ აქამომდე ჰქონდა.
 ბოლოს ჩვენი გულ-წრფელი, ქართველური სალამი ახალ მთავარ-მმართველს.

ძეთილი იყოს თქვენი მოსვლა ჩვენის ქვეყნისათვის!

დღიური

ძალაქის ჩივილის ხმოსანთ მოუვიდათ გუშინ შემდეგი წერილი ძალაქის თავისაგან:

„ძალაქის თავი უცხადებს ბბ. ხმოსანთ თავის პატივის-ცემას და სთხოვს იმათ მობრძანდნენ, მისის ბრწყინვალეობის ძველის მთავარ მართველის შესახებდრად, ვერის ხიდს გაღმა მედიდნე 11 მარტს ნაშუადღევს 2 1/2 საათზე“.

ამ განცხადებამ სჩანს, რომ ახალი მთავარ-მმართველი დღეს ნაშუადღევს მესამე საათზე შემოვა ძალაქში“.

„ძველში“ დაბეჭდილი ტელეგრამა გვაცნობებს, რომ თ. ღონდუკოვი 7 მარტს მოსულა მლადიკავკაში, სადაც მთელი სამხედრო და სამოქალაქო უწყების წარმომადგენელი დახვედრიან რკინის გზის ვაგზალზე. საღამოს ჩამოსულა იმის ოჯახობა. ძალაქი დიდებულად გაჩაღებული ყოფილა. მიუღია მთიულეების დეპუტაცია. მეორე დღეს ძალაქს გაუშართავს მთავარ-მმართველისათვის სადილი აქაურს კლუბში და საღამოს თეატრში ცოცხალი სურათები.

ღღეს მებუთე დღეა, რაც შოთი-მთილისის რკინის გზა შეკრულია ხა-

შურსა და ბეჭათუბანს შუა და ამის გამო ძუთისის მხრიდან ფოჩტა არ მოგედის და არც ჩვენი ქალაქიდან იქითკენ დაიარება.

ძვეკასიის სამეურნეო საზოგადოებაში ისყიდება ჯანმთელი აბრეშუმის კისის თესლი. იქვე აძლევენ დარიგებას—თუ როგორ უნდა მოვლა ამ თესლსა, რომ არ გაფუჭდეს, არ გაათამყოფანდეს.

ბაქოს ვაზეთში „მასპში“ იწერებიან, რომ შარშანდღის წლის განმავლობაში ყველა აქაურ ნაეთის წყაროებიდან ოც-და-ათი მილიონი ფუთი ნაეთი ამოიღეს და გაასაღეს, და წელს-კი ამაზე უფრო მომეტებულ წარმოებას მოელიანო.

პეტერბურლის ვაზეთში იწერებიან, ბ. ნ. ი. ნიკოლაძე შუამდგომლობს უმაღლესის მთავრობის წინაშე, რომ მიიღოს ნება-რთვა თავის დროებით მოსპობილის ვაზეთის—„მზობრის“ პეტერბურლში გამოცემისა.

სამეფვილო ლიტერატურის საპროკლამაჟე

რომ ქართველებს ღარიბი ლიტერატურა გვაქვს, ამაში, ვგონებ, ყოველი ჩვენთაგანი დარწმუნებულია და რომ საყმაწვილო ლიტერატურა თითქმის სრულიად არა გვაქვს—ესე უეჭველია. ეს უკანასკნელი გარემოება ისეთს ნაკლებეფანებას შეადგენს ჩვენსას, რომელიც რაც შეიძლება მალე უნდა ავიშაროთ თავიდან, თუ კი გვსურს პირველიდგანვე შთაუწერ-

ვთ ჩვენს ბავშვებს ხალისი და სიყვარული სამშობლო ენისადმი.

ღროება მიმდინარეობს; მას არ უწერია ცდა და შეჩერება, ჩვენი ბავშვები იზრდებიან და მომავალში ამით მოელისთ ისეთივე უმეტრება ქართულს ენაში, როგორითაც ამ ქამად ჩვენი ახალ-გაზღობაა შებორკილი.

მაგრამ საქმე მართა ქართულს ენაში არ მდგომარეობს: უბედურება უფრო იმაშია, რომ ჩვენი მოსწავლე ბავშვები სკოლის კედლების გარეშე მოკლებულ არიან ყოველ გვარს გონების ვარჯიშობას და საუკეთესო დროს ჰქარგვენ უქმად ანუ უბრალო, ხშირად მანებელ და ზნეობით დამამახინჯებელს თამაშობაში.

მართალია, რუსულს ენაზედ არსებობენ ბევრი წარჩინებულ მწერალთაგან ნაწერი საყმაწვილო წიგნები, მაგრამ მომატებული ნაწილი სრულიად გამოუსადეგნი არიან ჩვენი ბავშვებისათვის. ცხრა-ათის წლის ქართველ ყმაწვილს ჯერ ისე არა აქვს შეთვისებული რუსული ენა, რომ მას შეეძლოს ამ ენაზედ წაკითხულის აღვილად გავება; თუ ვინცობაა გამოიჩინა ვინმე თავი და მიაჩეჩა ამ გვარს ყმაწვილს რუსული წიგნი, ძრეელ შესცდება,—შესცდება იმიტომ რომ ამით ის მხოლოდ დაუზღუფგავს ბავშვს ნორჩს ტენსა; ამით ყმაწვილი მოეჩევეა მებნაიკურს კითხვას, მის ყურადღებას ასო და მარტივი სიტყვა მიიზიდავს და კითხვის ნამდილოს მიზანს, ვსე იგი შინაარსის გავებას, იგი წრეს გარე დასტოვებს. შარდა ამისა ეს წიგნები არიან დანიშნული მხოლოდ რუსის ბავშვებისათვის: მათში გამოიხატების რუსეთის ბუნება, რუ-

სების ცხოვრება, მათი ჩვეულებანი და ხასიათი.
 პატივცემულმა ბ-ნმა ზოგებამელომა ბევრი ღვაწლი დასდო ქართული ბავშვების აღზრდისთვის რღკაჟის და „ბუნების კარის“ შედკვეით; პირველი ამთგანი ისეთივე ძვირფასია ქამად ჩვენთვის, როგორითაც „ნое Слово“ რუსებისათვის; მაგრამ ამ წიგნს შეუძლიან დააკმაყოფილო მხოლოდ კლასში სწავლების მოთხოვნილება, როგორც საზოგადოთ ცხელა სახელმძღვანელო. ამ თხზულების ხმარება, როგორც საკითხავი წიგნისა, შეუძლებელია და, თუ მკითხვეთ საზიანოც. პირველად ამიტომ რომ ყოველი სახელმძღვანელო და ფუძნებულია რაიმე სისტემაზედ, რომლით სარგებლობაც მხოლოდ მასწავლებელს შეუძლიან; უსუსურს მოსწავლეს არ გავება და თვის ნებაზედ მიტოვებული იგი წინ და უკან, ფურცლიდაც ფურცელზედ თავისუფლად დაიწყებს ხტამას და ამ გვარად აირფეს დაეთრებს მეორეც. ყმაწვილს თვის საკითხავის წიგნი ერთი-ორი კვირის საგდალ შეადგენს და ამ მოკლე ხანის შემდეგ ამას სხვენზედ შეისვრის და თუ ძალდატანებით მეორეთაც გადააკითხვოს სრულიად შეაძულებთ ამ წიგნს, რადგანაც ერთი და იგივეს რამდენჯერმე მეორება ყველას მობეზრდება ხოლმე მესამე უფრო საფუძვლიანი საბუთი მდგომარეობს იმაში, რომ შინ წაკითხული სტატია ბავშვს კლასში სრულიად აღარ ეპიტნაეება: თუნდ იგი წაკითხვის დროს კარგად ეგვეგოს, მაინც მასწავლებლის ახსნა და განმარტებას ყურს აღარ ათხო-

ერთ იქ მყოფს მხლებელს ხურჯინში ჩაელაგებინა და სახლში მიეტანა.

ბატონიშვილს ეს ანბავი გავონილი ჰქონდა, წერილიც იცნო. ამიტომ დიდი იმედი მისცა. მართლაც, ბევრ ხანს აღარ ვაუფლია, დანარჩენებიც გამოუშვეს.

რა კი დიდ დავი-ღარაბას მორჩა, დაიწყო სიარული, ასე რომ წლიდან წლამდის ორ დღეს არ გაათენებდა სახლში.

მრთხელ თიბათეში ორი ამხანაგით გასწია ძალაქისკენ. მზაზე სტუმრათ ეწვია იმ დროს გამოჩენილ მდიდარ აზნაურისშვილს. მასპინძელმა, რასაკვირველია, კი სადილი გაუმართა. სადილის დროს მოსამსახურეები რამდენ საღინესაც შემოიტანდნენ, მასპინძელი ჰკითხავდა:

- ბიჭო! ვგ რომელი ქვეყრისაა?
- სამოციანისა ვახლამს, შენი ჰირიმე.
- შვა, ბიჭო?
- ეს ორმოციანისა.
- შვა?
- ეს ოც-და-ათიანისა.

მოხუცმა ითმინა, ითმინა, ბოლოს ჩუმათ ჩაიცინა და უთხრა:

— ბატონებო, ხომ მოგესხნებათ ჩვენ ღვინოს არ გიხსლებით. რათა ხდილით ამ სიტხეში, ჩიტოს მოსვლამდის ხომ დაგიტანგდებათ. მთელი დღე იქ დარჩნენ. საღამოზე უცადა, უცადა ჩაისა. რომ არ მოუტანეს, გაჯაგრებული სიარული დაიწყო. შცებ

თახნებში რვა თუ ათი დიდი თავი შაქარი დაინახა. საშინელი ცნობისმოყვარე იყო; რადგან ვერ შესწვდა, სკამი მიდგა და დაუწყო შინჯვა. მრთს მიადო თითი, რბილათ ეჩვენა; მეორეს, კიდევ ისე; ასე რომ ყველას ჩაუარა. ბოლოს დაასველა თითი, დაატაკა და შიგ ყლაჭა გააღინა. მურმე ნუ იტყვიოთ შაქრის ქალაღები მატყლით დაეტენათ ისე საჩვენებლათ, სატრაბახათ. ამის შემდეგ სადაც უნდა შეხვედროდნენ, დასველებულ თითს უჩვენებდა და ყელს აჭერიებდა.

ზამგაზერდნენ თუ არა, წინ შეხვდათ ცხენიანი კაცი, რომელიც საშინელი ხმით ჰყვიროდა—მიშველეთოა. მან მისდევდა სამი მხლებელი მრთს აღვირი ეჭირა, ორს ფეხები. მურმე იქაური დიდი ბატონი სანადიროთ დადიოდა, კურდღელი რომ წამოაგდეს, ეს საცოდავი წინ შეეფეთა. შბრძანა, გამოუდექე მოაბრუნეო. შბედურს აკი გაცეინა. როგორ თუ გაიცინეო, ცარიელ კეხზე ძეძვის ეკალი დაეკრა, ზედ შესვა ტიტველი და ისე ატარებინებდა. ბატარას გასდნენ თუ არა, ნახეს თავით ფეხებამდის წყალში ამოზუნხული კაცი. ჰკითხეს—რა ანბავიაო?—რაღა რა ანბავია? აქ ვიდექე რუს ყარაულოდ, ათი დღეა წყალი მივღია, მპარვენ, ვერაფერი მოვრწყე, დვენელი, დავიტეცი. ღავინახე თუ არა დიდი ბატონი, ხომ მოგესხნებათ რა შარინი რამ

არის, შემეშინდა, არ დამინახოს-მეთქი ვმ ბუჩქში შევძვევ. აკი ღმერთი გამოწყრა! იმ ოხერმა მეძებრებმა შემომიარეს ვარშემო. ასტენეს საშინელი ყფა-წკმუილი; მოცვიდნენ მონადირეებიც.—ჰაი დაიქი! ჰაი უთუოო დათვია, მეელი ან მელო! ბოლოს წამავლეს ფეხებში, ფარაჯიანი კაცი კი გამომათრის. საშინლად გაწყრა და ბრძანა, აიღეთ ბელტების მაგიერათ ვგ ჩაღეთ გადასაგდებ რუშიო. იმ უღმერთოებმა ამწიეს მართლა, ჩამაგდეს, მინამ სული არ შემეიგუბდა და კარგა არ ვაფიბერე, არ გამამიშვეს.

როცა დიდი ბატონის სასახლეს მიუახლოვდნენ, დაინახეს ბოძზე მიკრული თაფლ-წასმული გატიტვებული კაცი. საშინელი ბევრი ბუზი-ანვევია და ჰყვირის საცოდავით. მეორეს უნაგირი ადგია, პირში აღვირი აქვს და კალოში კერს დაათრეს. ამათი დანაშაული ის ყოფილიყო, ბატონისთვის ახლად მოყვანილი რძლე-ბი არ წარედგინათ შესამოწმებლათ...

შეკედან წასულებმა უარესი ანბავი შეიტყეს. დიდ ხოდაბუნში დაინახეს სამასი კაცი გახურებული ყანასა მკედა. შცხო ქვეყნელს ვგონებოდა საშინელი ომიოა. შცებ მუშიდამ დაიდრა ახალგაზდა გულ-გაღელილი ბიჭი, მირბის რაც ძალ-ღონე აქვს სოფლისკენ. მუშის ბატონს ხალხი გაუგულებია თუ არა, ამის სახლში შევარდნილა. სოლს კარების დაგებ მოუსწვრია, ბანიდან პატარა მახლო აუსვამს და ქმართან გაუქცევიო. ბატონი შეანტერფეს თუ არა კარებს ზედ ეს ბიჭიც წავსწრება, იმ ვახურებული ნამგლით ლუკმა-ლუკმა დაქუწავს და გასწევს ჯავახეთისკენ. მგონი ისევე ცოცხალია.

ამავე დროს ზემო-შართლში უარესი საზიზღარი მოქმედებისთვის მთელს სახლობას ძუძუთა ბავშვებით ღამისას ამოსწევტენ.

ძღიეს როგორც იყო მეექვსე დღე ჩაიღნენ ძალაქში. ჩუღურეთში ცხენები დაბინავეს, თითონ საეპროპობისთვის გასწიეს. ძუკის ხილზე რომ გაიარეს, დაინახეს ბაყლებს თაფხებში მშვენიერი ხილი უწყვიით და ყვირიან: ჰაი! ჰერამი! ჰერამი! მრთმა ამოილო ორი აბაზი, მისცა ბაყლსა: ამის ჰერამი ამიწონეო. ბაყალმა ერთი ხელობა აუწონა, ხელცახოცში ჩაუწრა; მეორეთ აუწონა, ჯიბეები უმსო; მესამეთ—კალთა. ბოლოს უთხრა:—მნახ, მეშოკი გექნებაო, იტანეთ. ამან იფიქრა უთუოთ

გაკვეთილის დროს მოჰყვება მთქმარებას, დაიწყებს ცელქობას.

ერთს სიტყვით, სახელ-მძღვანელოდ უნდა დარჩეს სახელ-მძღვანელოდ და ჩვენ გვმართებს ზრუნვა ბავშვების საკითხზე წიგნებზე და სხვა ზედმეტად. ამის ხასიათი და მიმართულება ზემოთ ნახევარზედ კომაროვსკი: უნდა იყვნენ დაწესებული ნამდვილი და ბავშვებისათვის გასაგებარი ქართული ენაზედ, დაყარებული საშობლო ნიადაგზედ, რადგანაც წინააღმდეგ შემთხვევაში იგინი მიზანს ნაღმდებ შემთხვევაში იგინი მიზანს ასკილდებიან და სასურველს ნაყოფს ვერ მოიტანენ. ამ მხრით „წყაროს“ დაბადება ფრიად სასიხარულო მოვლენა იყო ჩვენს მწერლობაში; მაგრამ, რა უბედუროდ, მის გამოცემა ძალიან მოსპობდა და აღდგენაზედ ჯერ არ იმისრა.

ჩვენის აზრით, პერიოდულს გამოცემას, თუმცა იგი აუცილებლს საჭიროებას შეადგენს ჩვენთვის, უფრო ბევრი სიძნელე მისდევს, ბევრი დამატკობელი პირობები, ნამეტნად მატერიალურის მხრივ, ვიდრე ცალკე წიგნად გამოცემას.

ამიტომ ჩვენ განვიზრახეთ ამ მოკლე ხანში გამოვსცეთ ერთგვლის პროგრამით ზომიერის ფორმატის, როგორც მაგალითებზე ზღაპართ-კრება ანდრესენისა, ბავშვებისათვის საკითხავი კრებული, რომელიც შეიცავს სხვა-და-სხვა მოთხრობათა, ზღაპართა, იგავ-არაკთა, ანდაზათა და სხ. მოთხრობანი და ზღაპარი შეიძლება იყვნენ როგორც ორიგინალური, აგრეთვე ნათარგმნი: რასაკვირველია, ყოველ შემთხვევაში პირველებს უპი-

ცილისა, ხელსაზოცი იქ დაადგო, კლთიდანაც გადაყარა და მოუსვა. ბავშვმა სხვა ბავშვებს თვალი უყუო, ზარი გაჰკრა და მიამახა:

— ჰაი თუ შესჭამს კნიაზი ორი აბაზის ქერამს!

ამ საწყლებმა რა იცოდნენ, თუ ორ აბაზათ ვირის საპალნე იყო რაკი თავი მოაფარეს, დაუწყეს ჩხუბი, რაზედ შეგვარცხენიო.

იმ დროს ვიღაც დიდ კაცს ელოდნენ, ქუჩებს ისე სწუმენდნენ, რომ ინატრეს, ნეტა ჩვენ ქალებსა ჰქონდეთ სახლები ასე დაწმენილიო. მანათ მართლიდამ რამდენიმე ურემი მოდის მეიდანზე. ამათში ერთი მეურმე თავადი შეილია. წინა მეურმეებს, ავი ღმერთი გაუწყრათ, კამბეჩებმა ქუჩა გასვარეს. მიზდნენ ცოცხიანი რუხები, სულ თავ-პირი დაატყრიეს. თავადი შეიღმა იფიქრა, მეც არ დამზოგვენ, თუ არა მოვახერხებო, — აიღო თავის გვერდზე ჩაკეცილი ბუხრის ქუდი, კუდის ძირზე მიიღო კამბეჩისა, ზედ მარჯვენა ფეხი მიამჯირა და ისე კანკალით მივიდა მეიდანამდის. აქედან შუა-ბაზრისკენ გასწიეს. მუხაში დიდი ტალახი იყო. მათი ამათვანი კვდლის ძირზე მიდიოდა, ფეხები არ გამესვაროსო; ისეთი მაღალი იყო, საჭენიან გაფაცრულ კვდელს ზევიდან ხელი გადაავლო და ისე მიდიოდა. მართა კინტუამ უცქირა, უცქირა და შესძახა:

— ძნაზჯან! საჭენ ნახევარია, ზომა არ უნდა!

დასწყველათ, რაღა ჩვენ გადაგვეკლენ, ოხრები?

რატეობა მიეცემთ. ბამაცემა ესე თვით გარეგანი მხრითაც უნდა იყოს ღირსი ყურადღებისა. უასი რაც შეიძლება მიკრედი.

ამ ჩვენს გულითადი სურვილის განხორციელებისათვის მიემართეთ მკითხველებს და ვითხოვეთ მათგან. ვისაც-კი ღონისძიება ექნება, მოგვცენ ცოტადენი შემწეობა: გამოგვიგზავნოს ორიგინალური სახალხო ზღაპრები, მოთხრობანი, როგორც ბუნების მეცნიერობიდან, აგრეთვე ყმაწვილის ცხოვრებიდან და სხვა ნაწერები. ჩვენ გვაქვს მხედველობაში ცოტადენი მასალა, მაგრამ ამით ვერას გავხდებით: მუცლით დახმარებას.

მინიკობაა, თუ ვინმე ვათხოვა ყური და გვისმინა თხოვნა, ნაწერებს გამოგზავნიან ტფილისში, ჩარკვიანის საწიგნო მაღაზიაში, ზაქარია შიჭინაძის სახელობაზედ.

ჩვენში არსებობენ თანამგრობნი საყმაწვილო ლიტერატურასა, — ამას თქმა აღარ ეჭირება; დასამტკიცებლად შეგვიძლიან მიუთითოთ იმ გარემოებაზედ, რომ „წყაროს“ პირველი და მეორე ნომრები გასაოცარის სისწრაფით დაიტაცეს ბავშვების პატრონებმა, ასე რომ თითქმის ამ ქამად სასყიდლად აღარც კი მოიპოვებიან. მართალია, შემდეგ ნომრებს ისეთი დარი აღარ დასდგამია, მაგრამ ეს მხოლოდ მათი შინაარსის სისუსტის ბრალია.

ამის გამო ჩვენ თამამად შეგვიძლია ვინუგეზოთ თავი, რომ ყოველი გონიერი, კეთილის მომსურნე თავის შვილისა მშობელი, ვალად შეიარაცს

შუა-ბაზარში შევიდნენ მკერვალთან ჩოხის შესაკერათ. მკერვალს მაღალი მგზავრის ზომა უნდა აელო. ხან აქედან უარა, ხან იქიდან. ბოლოს უთხრა:

— ძნაზჯან! ამ დაზგაზე დაწექ ისე ავილო, თორემ ვერ შემოგწვდი. იმ სიმაღლე კაცი მკვდარსავით გატიმეს, ხან აქეთ გადაატრიალეს, ხან იქით, თვალებიც დაახუჭინეს, მიწა არ ჩავიცვიდდეს ქერიდანაო. იქამდის აწვალეს, მინამ მეორე ღუქნიდამ არ მიამახეს:

— არტემჯან! მაგ სიგძე მკვდარს კუბო არ უნდა?

იქიდან დაჰკრეს ფეხი, აელაბრამდის ირბინეს, უკან არ მოუხდენიათ. იქ ეშმაკათ კიდე დაინახეს ქერამი. სთქვეს, კურკა მაინც იყოილოთ, ჩვენში გვაჩინოთ, ენახოთ რა ხილიაო. ისევ მაღალი მგზავრი მივიდა ბაყალთან, სადაც ორი კინტუა მაყალს შემოსხრომდა, მწვადებს ამიშხინებდნენ, ზედაც წათელ ღვინოს აყოლებდნენ.

— ჭერმის კურკა არა გვქვსთ გასაყიდი? ჰკითხა ერთმა.

— რამითი გნებამს, კნაზჯან!

დაფიქრდა არ იცოდა რა ეთქვა. ბოლოს უთხრა:

— მართი შემოკიც რომ იყოს, ვიყიდი.

მეორე კინტუამ ფეხებიდამ თავამდის აზომა თვალებით და უცებ ზედვე მიატანა.

— მა! მგრე შენ სიმაღლე? არა, მაგდენი არა გვაქვს. უსტა ნიკოლას-

ამ გვარი წიგნის შექმნას და ყოველთვის მისცემს უპირატესობას მას, ვიდრე ერთ გირვანქა კანდიტურის ქმნილებას.

შავიჩინოთ საყმაწვილო ლიტერატურა და იმია ნაყოფი იქნება ნამდვილი ლიტერატურა, ის დაბადებს ჩვენში ნამდვილს ლიტერატურას!..

ა. ლ. შინაზჯანი.

„დროშის“ კორესპონდენცია.

სოფ. სხინვალი, 3 მარტს. ძრიელ ხშირად გვეყურება სხვა-და-სხვა ადგილებიდან კაცის კვლა, ქურდობა და სხვა და სხვა ნაირი ავაზაკობა. ამაში ჩვენი სხინვალი არ დაუფარდება არც ერთ ჩვენი ქვეყნის მხარეს. ისე კვირა არ გაივლის, რომ ორი და სამი დუქანი არ გატყდეს და რაც კი რამ მოიძვეება, სულ არ გამოზიდონ. ამ უკანასკნელ კვირებში ერთს ღამეს სამს კაცს გაუტყდეს დუქანი და ჯერეთ დამნაშავეები ვერ აღმოუჩინიათ.

თუ მართლა ასე გასტანა ამ ნაირ თამამობით ქურდობამ, და ამისთანა პატარა სოფელში ვერ ამოაჩინეს ქურდები, თქვენი მტერი — სხინვალიელების საქმე იქნება.

მასაკვირველი ის არის ამ სოფლისა, რომ ხალხი აქაურ მამასახლისს, პოლიციის პრისტავს, გამოძძიებელს და მომრიგებელ მოსამართლეს ატარებენ ამ ქურდობის ვახშირებას: სხინვალიელ ქურდებმა კარვად იცინო, რომ ამ თანამდებობის პირებს ერთმანეთთან დიდი უსიამოვნობა

თან იკითხე. აქაც ზარი და კიჭინით გაისტუმრეს.

ასე შერცხვენილები დაბრუნდნენ ბინაზე.

მეორე დღეს ვიღაც დიდ-კაცს ეწვივნენ, რომელსაც თერამეტი წლის მშვენიერი ქალი შეერთო, თითონ კი 50 წლისა მეტი იყო. დაინახა თუ არა ცოლ-ქმარი, მოხუცმა ამხანაგს წასწურჩულა:

— ბებერი ვირი ბევრი ქერი.

ჩვენი მოხუცი იყო მწიგნობრობის მოყვარული, იცოდა კარგათ ძველი, ახალსაც სიამოვნებით კითხულობდა. მს იყო ამის ნაკლულევენება, მეტისმეტი თავ მოყვარებისგან სასაცილოთ იგდებდნენ და ვერა გრძობდა. მრთხელ პლატონ იოსელიანიმა ის „ძვე-კაზში“ მოიხსენა. საწყალოა იშოვნა ის ნომერი, მთელი ქვეყანა შემოატარა. ამ ხანებში ორმა იმის მეგობარმა იპოვნეს ვიღაც ნემეცი, ჩააცვეს სამხედრო ტანსაცმისი, ჩამოჰკიდეს ჯვრები მიიყვანეს და უთხრეს:

— აი გავხეთი რომ გექვს, გერმანიის იმპერატორს გაუგია და თავის ადიუტანტი გამოუგზავნია თქვენ გასაცნობათაო!

საკოდავი სულ გადირია. დაუკლა კი მცხვარი, გაუმართა სადილი და ორ დღეს აღარ გაუშვა.

შინაური ცხოვრება იმისი სწორეთ სუკია რექტორის ცხოვრებას გააგონებდა კაცსა. თავის დღეში წინა არა სცმია, ფროსტლები, თეთრი ამერიკის განიერი ნიფხავი, თეთრივე ჩითის ახალუხა, მუდამ ღილებ-გახს-

აქეთო და ამიტომ ასე თამამად ქურდობენო, რადგანაც ქვეყნის მთელი ჯიბრზედ ეს მოხელეებმა დაიწყეს და მნაშავეებსაო; თუ ერთი დაიჭერს, მეორე მაშინვე გამოუშვებსო.

ადგილობრივ მომრიგებელ მოსამართლეს ძნელად თუ სასამართლო კამერაში იპოვნით. შოველივე არხები და საჩივრები უნდა მიიღოს ერთმა მწერალთავანმა, გადასცეს მოსამართლესა, მოსამართლემ უნდა განიხილოს და შემდეგ უბრალო მიზეზებით უკანვე უნდა დაუბრუნოს; ზოგს იმ მიზეზით უბრუნებს, რომ „ტოჩკა“ და „ზაპეტია“ რატომ არ უზიოსო?

თვლილის საგაჰრანლო.

ავათმეფეები მიიღესან დიდის რვა საათიდან თორმეტ საათამდის.

თ შ ა ბ ა თ ს გარდაღვინი და ლისიცი—შინაზჯან ავათმეფობისა; კვლადიში სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბახუტავი—ბუიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბახუტავი მარტკების სისუსტის და შინაზჯან ავათმეფობისა.

ს ა მ შ ა ბ ა თ ს. მინკვინი—სირურგიული ავათმეფობისა; ლისიცი—შინაზჯან ავათმეფობისა; კვლადიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბახუტავი—ბუიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბახუტავი და დანიელ-ბეგავი—მარტკების სისუსტის და შინაზჯან ავათმეფობისა.

თ თ შ ა ბ ა თ ს. ლისიცი და მიჩამანავი შინაზჯან ავათმეფობისა; კვლადიში—სიფილისტიკური და სირურგიული,

ბატონის საღამური ქუდი, — ეს იყო მისი ტანსაცმისი ზამთარ-ზაფხულ, შან თუ გარეთ.

თუ სტუმრათ წაგიღოდა ზაქარას გაიყოლებდა ბოხნით, სადაც ელაგა: თეთრი ჩოხა, შარვალი, წალები. მასპინძელი ისე ვერაფრით ასიამოვნებდა, როგორც ფლავით და ჩვეულებურ ტანსაცმისში ყოფნით. სხვა ყველაფერი ამოა იყო უფლოათ, ისე უყვარდა.

უცოლშვილო კაცი იყო. ბევრი სიღარიბე—გაჭირება გამოიარა, მაგრამ ერთი დღის მიწა არ გაუყიდა. ოციოდ დღისა კი უსასყიდლოთ თავის პაპის მომტანის, შვილი-შვილის ზაქარას აჩუქა. რო ეტყოდნენ: გაყიდი რამე და მოიხმარეო, — გაჯავრებით უპასუხებდა:

— მამა პაპას სისხლი ჩაუღვრია, მე ჩემი სიამოვნებისთვის ვაჭყილო, მეჩვესაიქოს იმათ რა პასუხი ვაგსცეო!

ხშირათ დადიოდნენ ამასთან ყმაწვილი კაცები, რომელთანაც ძრიელ უყვარდა ლაპარაკი. რაზედაც უნდა ყოფილიყო სჯა, უთუოთ რიგიან პასუხს მისცემდა. მრთხელ აუტყდნენ, ძველი დრო საძაგელი იყოო. იმან თავისებურათ უშუბლ ქვეშ გაიღია და უთხრა:

— თქვენ იმას ძველ დროთ ნუ სთვლით, რაც ამ ორმოც-სამოც წლებში ჩვენი ხალხი საძაგლობას სჩადიოდა.

ფანქრათ.

ლი ავთომეფობისა; ბასუტოვი—ბე-
ბიაობის ქალებს და უმწველებს ავთ-
მეფობისა; ბაბაევი—მარტუბის სისუს-
ავთომეფობისა.

სუთ შაბათს. ლისიცევი—შინაგან
ავთომეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთომეფობი-
სა; ბასუტოვი—ბებიაობის, ქალების და
უმწველებს ავთომეფობისა; ბაბაევი—
მარტუბის ავთომეფობისა.

ზარა სკეკს. მინკევიჩი — სირურ-
გიული ავთომეფობისა; ლისიცევი, მი-
რმანოვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან
ავთომეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთომეფობი-
სა; ბასუტოვი—ბებიაობის, ქალების და
უმწველებს ავთომეფობისა; ბაბაევი—
მარტუბის სისუსტის ავთომეფობისა.

შაბათს. ლისიცევი—შინაგან ავთ-
მეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ-
რი და სირურგიული ავთომეფობისა;
ბასუტოვი—ბებიაობის, ქალების და უმწ-
ველებს ავთომეფობისა; ბაბაევი—მარტ-
ს სუსტის ავთომეფობისა.

განცხადებანი

სურამის და ხაშურის სტანციებში
ისყიდება დიდ-ძალი დამწვარი კირი.
შასის შეტყობა შეიძლება სურამში
აღექსანდრე აბაზიძისგან. (15—1)

ღაიბეკლა და ისყიდება ბრ. ჩარ-
კვიანის ქართული წიგნის მალაზია-
ში

მამულის

საერთო მფლობელობაზე

თსულებს

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემული

ზაქარ შიქინაძისგან.

შასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

ინგლისის მალაზიაში

ანწრუნის გალერეისაში

(Maison de confiance)

შეადრეთ ჩვენი ჩაი	ჩაის ყველგან
— 1 მ. 10 კაბ.— 1 მ. 40 კაბ.	
— 1 ,, 20 ,, — 1 ,, 60 კაბ.	
— 1 ,, 40 ,, — 1 ,, 90 კაბ.	
— 1 ,, 60 ,, — 2 ,, 20 კაბ.	
— 1 ,, 80 ,, — 2 ,, 50 კაბ.	
საგაფრეო 2 მანეთ.	— 3 მანეთ.
ჩაის წონა—უქადადოა, სსგან გი	ქადადოთ.

(100—89)

ПОКРОВИТЕЛЬ ЖИВОТНЫМЪ

Ежемесячный листокъ Тифлискаго
Общества покровительства животнымъ.

Подписная цѣна: въ годъ безъ пе-
ресылки 80 к., съ пересылкою—1 р.,
отдѣльные №№ по розничной продажѣ
—10 к.

Подписка принимается въ конторѣ
редацiи помѣщающейся въ торговомъ
домѣ Касумова на Эриванской площа-
ди въ д. Джакели. (5—5)

ისყიდება

15,000 თეფში 1 ხარისხისა, თი-
თო 15 კაბ.

12,000 ბროლის სტაქანა თითო
25 კაბ.

10,000 ბაკალი და სტაქანა თითო
10 კაბ.

10,000 ფოდნისი და გასაღები
თითო 15 კაბ.

10,000 ნეესი, 8 კ. 40-მინ ასი.

10,000 ზენალი თავის პრიბორით
თითო 5 კაბ.

5,000 ბოთლი ზარტკეინისა და
ხეკესის თითო 1 მან.

2,000 არშინი კლიონკა 60 კაბ.
2 მან. არშინი.

2,000 დიუჟინი ყარანდაში და
ყალმის ხელი 8 კ. 50 კაბ. დიუჟ.

2,000 გირვანქა ინდოეთის ბრანჯი
7, 8, 10 კაბ. გირვ.

1,000 გირვ. თვალთ-მაქცი ლე-
ზიოშკა 50 კაბ. გირვ.

600 ინგლისის რეკლავერა 4 მან.
34-მლი.

300 ინგლისის თოფი თითო 20—
100 მან.

ღრაპი, მაუდი, ტრიკო, ალბომე-
ბი, საზამთრო პალტოები, ქუდები,
შარველები და ტანისამოსი ნახევარ
ფასად. ინგლისის მალაზიაში.
(40—34)

იურიდიული კაბინეტი

იურიდიული ბიბლიოტეკით

ღარსდა ბოლოვინის პროსპექტზეს
არხიტექტორის ბელოვის სახლში
ძელობერის პირ-და-პირ.

მთხოვნელს მიიღებენ დილის 9
საათიდან ნაშუადღევს 3 საათამდის
და 7-დამ საღამოს 10 საათამდის.

ამ კაბინეტის პირობა და ტაქსა
გამოცხადებულია და ცალკე დარიგ-
დება. (30—4)

ინგლისის მალაზიაში ახლად მი-
ღებულნი დიდ ძალი ჩაი პირველი
მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე
სხვაგან. იქვე იყიდება: ზარესინა 40
კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები
10 კაბ—დამ; პადნოსები 5 კ.—დამ,
მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად
და სხვ. (100—73)

ნაფიცვი ვეკილი

ალექსანდრე მიჩინის-ძე

ჭყონია

მიიღებს ყველა ხასამართ-
ლოებში საწარმოებლად სამო-
ქალაქო, სამიჯნაო და სისხლის
სამართლის საქმეებს.

სადგომი აქვს: აშთაისში, სი-
ლაზე, მ. ჭყონიას სახლში. (5—5)

ღაიბეკლა, გამოვიდა და ისყიდება
თფილისის წიგნის მალაზიებში

იგაპ-არაკანი

ქრილოვისგან და სიბრძნე-სიცრუიდ-
გან გალექილი თ. რ. კრისთვისა.

საამო განცხადება.

მისაც სურს ნამდვილი კახური ბუ-
ნებითი, არომატიული ღვინოებით
დაატკობს თვისი გემოვნება, ინებოს
და მიირთვას ღვინოები „ალაუნის“
სარდაფისა, სოლოლაკის ქუჩაზედ,
დუკანოზის ორბელის სახლებში №
14, თავ. ირაკლი ბრუზინსკის სახ-
ლის პირ-და-პირ. (6—6)

დასყიდვა აღდგომის

ინგლისურ მალაზიაში.

ქუდები 1 მან., ფუჭაიკები 2 მ. 50-
დამ, შარვლები 4 მან. ზიჯაკები 8 მან.,
მთელი კოსტიუმი 13—19 მან-მდი;
დრაფი, მაუდი, ტრიკო, ჩოთქეა და
ალბომები ნახევარ ფასად; სინადალა
1 ხარისხისა — 70 კ. და უიდაკა—1მ.
20 კ. გირვ. ტანისამოსის ჩოთქეა 30
კაბ. კრესლეები—ტანტები 10, 14 და
18 მან.—გოლმანის კრანსალი 17 კაბ.
გირვ., ლემიოქები 2 კ., თეთრეულის
გამოსარეცნი ზარაშკა — 5 კაბ. ზაკეთი.
ამ დღეებში მივიღებთ ყველს—ჩესტრ
60 კ. გირვანქა. ახალ-ახალი-
წმინდა და ვერცხლის სახთლები—35
და 42 კ. ინგლის. გირვ., ინგლის. და
ფრანცუზ. რკინის ტანტები 10% იაფად
ვინემ სსვგან, ე. ი. საბავშვო 4 მან.
და სადიდო 14 მანეთიდან. (15—6)

ლონდონის მალაზია გამოკრეფილ-
ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაის
გასასყიდლათ პირველი მოკრეფილისა და
საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მა-
გალითებ: თოფებისა, რეკლავერებისა,
გლიტებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა,
დანებისა, კოვზებისა, ჩაინიკებისა, შო-
კოლადისა, გაკასი, დუხებისა, საზონი-
სა, შხა კებისა, ცხვირ-სასხრცისა, ქა-
დალდისა, კრანდაშებისა, კალმებისა, უნა-
გრებისა, სუგრისისა (გემრეული გლეშნი-
კინი ზეთისა) და სხვ. სააკეტო მა-
კინტომის მასსუწავებს გასასყიდლად
კანთუტების და ბატკურის და კამშ. მუ-
რებისა, აგრეთვე ჩუქებისა და წინდუ-
ბისა ნოტინგამიდან. ნამდვილი ჭაგანს
სივარები. (100—87)

სალიანი

საკუთრად თევზეულის მად-
ზიაში, თამამშოვის ქარვასლის
ქვეშ, ახლად მივიღეთ სალია-
ნიდამ ნამდვილი სალიანის შა-
მაიები და ისყიდება ნაკლებ
ფასად, როგორც ზარტობით
ისე წვრილბათაც. (5—4)

ეპგენი ბერნეჟს

პორონცოვის წყლის ნაპირა ქუჩა,
№ 46, საკუთარი სახლი ქ. ტფი-
ლისში.

სადურგლო და სამალარიო ქარ-
ნიდა.

შვალერებისა და მარმარილოს და
თუჯის ავეჯეულებათა. (5—5)

ისყიდება

25% ნაკლებად—მინამი სსვგან
ჩაი, გაკაო, შეკოლადი, ბისკვიტი,
რება, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქ-
ბაკლები, თეფში, ჩაინიკები, სუგ-
ბი, ფოდნისები, პირის-საბანი, კლა-
ები, სამურველი, ტანისამოსის
გოვზები, დანები, კალმები, ქადა-
კანვერტები, რეკლავები, კრანდა-
თოფები, რეკლავები, კრავები, ზე-
ჩები, ვანები, ქამრები, საყელურები,
ონკა, უნაგრები, ლაგები, უთო-
ტანტები, პირისსხრცი, ცხვირის-სას-
ხრცი, ტუალეტის საზონი, დუხ-
შარბათი, ციტმატანგუნია, ქინას
ნო, ზარტკეინი, ხეკესი, კონია-
ათასი სსვ. რამეები,—ინგლისის
ლაზიაში. იქვე ჩაი ვაჭარათვის
დათ: თუთობით 40, 46, 52 და
მან. და გირვანქებით: 1 მ., 1 მ.
კი, 1 მ. 20 კი, 1 მ. 40 კი, 1 მ.
კი, 1 მ. 80., და უზირველი ხარისხის
2 მ.—წონა უქადადოთ.

თოფები 20—60 მან., ჩოკ-
(choke bore) George Dau-ს
გადამ—120 მან. რეკლავები 4—
მან. და ბულდოგისა 11—20 მ. ქა-
უნაგრები 65 მან-დამ.; შეჭიდდის
ნები ხანგლებით 3 მან. 50 კაბ-
დუჟი, ალბომები ნახევარ ფასად, ფო-
ტრები და სხვ.
ყველსზედ უძრავესი ამოწმება თო-
ბისა და რეკლავებისა თფილისში.
(100—96)

ბრიტუროვის წიგნის მალაზიაში
ლის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანე
სიანთან (ოკრუფენის სულის ქვემო
ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოებ-
გამოცემა:

წითელი ფრანაი, ფასი 15 კ.
სატურაი — — — 10 კ.

ტაშცია

ავიბავ სორაგეულებათა, რომელნი
იყიდებან თფილისის ბაზრებში, დუ-
ნებში და დატარებთ 1 მარტი
1 აზრილამდის.

ზამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი

პირველის ხარისხის	— 1 გირ.	5
მეორის	— 1 გირ.	3
მესამის	— 1 გირ.	—
იმვე ფქვილ. თორწეში გამოცხვარი		
პირველის ხარისხის	— 1 გირ.	6
მეორის	— 1 გირ.	4
ჭვარის-მამის პური:		
პირველ ხარის. ლავში	1 გირ.	7
მეორის	— 1 გირ.	5
მესამის	— 1 გირ.	4
ძროხის ხორცი:		
პირველის ხარისხის	— 1 გირ.	11
მეორის	— 1 გირ.	9
სუკი	— — — 1 გირ.	16
ცხვრის ხორცი	1 გირ.	13
ლორის ხორცი:		
პირველი ხარისხის	— 1 გირ.	—
მეორის	— 1 გირ.	—